



هشدار چندین باره رهبر انقلاب درباره عاقب و استگی اقتصادی نفت  
**درآمد آسان صد و نفت خام**  
**بلای بزرگ کشور است**

میرت میار  
سازمان اسناد و کتابخانه ملی  
جمهوری اسلامی ایران

قطعه اولستگی به صادرات نفت خارجی از این دو سالها در بینه اقتصاد است. در آمد آسان صد و نفت  
بلای بزرگ است. این مشکل درین بهقه از پیشرفت گذشتگر نموده است.



سال چهارم شماره ۲۴۹۵ شنبه ۲ شهریور ۱۳۹۸

[www.hadinews.ir](http://www.hadinews.ir)

کanal معیار در سروش @meyar.pb

## اقتدار دفاعی را به حوزه اقتصاد تعمیم دهید

**جوان:** حضرت امام خامنه‌ای در آستانه هفته دولت (و هفتمین سال دولت آقای روحانی) چهارشنبه ۳۰ مرداد ماه در دیدار رئیس جمهور و اعضای هیئت دولت، «اقتصاد» و «فرهنگ» را دو مسئله مهم کشور و تولیدکنندگان را رزمندگان در جنگ اقتصادی دشمن عنوان نموده و ضمن تأکید بر توجه کامل مسئولان به «تولید داخلی» به عنوان «کلید اصلی حل مشکلات موجود» سه اولویت کشور را: ۱ - رهایی کشور از وابستگی به درآمد نفت ۲ - توجه ویژه به بخش‌های پیشران اقتصادی نظیر مسکن، کشاورزی و شرکت‌های دانش بنیان ۳ - «ضرورت تغییر نگاه به تولید کننده به عنوان رزمnde جنگ اقتصادی» مطرح کردند و در عین حال بر «ازوم جهت گیری و هدفگذاری پیشرفت اقتصادی به سمت تأمین عدالت و ریشه کن کردن فقر» به عنوان هدف اقتصادی نظام اسلامی نیز تأکید فرموده و مسئولان وزارت‌خانه‌ها و دستگاه‌های مرتبط با مقوله فرهنگ را به حساسیت بیشتر و مقابله جدی و هوشمندانه با هجوم همه جانبه دشمن به مبانی دینی، انسانی و اخلاقی فراخوانند.

هم‌اینک بین جمهوری اسلامی ایران و نظام سلطه، نبرد اراده‌ها به صورت تمام عیار در حال اجراست و در این نبرد مبتنی بر فشار حداکثری، جنگ اقتصادی مرکز ثقل فشار اقتصادی دشمن علیه ماست و تحریم‌های همه جانبه و عملیات‌های سیاسی، فرهنگی، اطلاعاتی، امنیتی، تبلیغاتی و روانی و... همگی بر اساس جنگ اقتصادی سازماندهی شده است. نظام سلطه در جنگ اقتصادی فقط نشانگاه‌های اقتصادی را هدف نگرفته بلکه گراینیگاه و هدف اصلی خود را بر مرعوب سازی و به زانو درآوردن ملت ایران متمرکز نموده و مجموعه‌ای از اهداف ریز و درشت به‌ویژه در دو حوزه فرهنگی و اقتصادی مشتمل بر: «نامید کردن مردم»، «عصبانی کردن مردم»، «ترساندن و مرعوب‌سازی مردم»، «خشمگین کردن و به عصیان کشاندن مردم»، «مرعوب‌سازی مسئولان نظام»، «ایجاد و سازماندهی اعتراضات و نافرمانی‌های مدنی»، «ایجاد و سازماندهی و پشتیبانی تحرکات ضد امنیتی و اشرار داخلی»، «ترویج بی‌اعتمادی»، «تخرب باور و ایمان مردم»، «درگیر کردن نظام در یک میدان خاص با هدف غفلت از سایر میدان‌های اصلی»، «مدیریت افکار عمومی مردم ایران»، «القای ناکارآمدی نظام»، «بالابردن هزینه‌های زندگی مردم»، «اختلال و یا کند کردن روند و برنامه توسعه و شکوفایی اقتصادی کشور»، «درگیر کردن بودجه و امکانات و مدیریت کشور در حوزه جنگ اقتصادی»، «دوقطبی سازی جمعیتی و ایجاد شکاف در صفوف ملت ایران با دوگانه‌های ساختگی نظیر جنگ‌المذاکره و سازش»، «ایجاد و تشدید دوقطبی مردم/نظام»، «تخرب فرهنگ ملی به دست خود مردم ایران» و... را تعقیب می‌کند.

## باور داشته باشیم

**صبح نو:** همان طور که پیش‌بینی می‌شد رونمایی از سامانه برد بلند پدافندی «باور ۳۷۳» از جانب بسیاری از رسانه‌های مهم دنیا پوشش داده شد؛ سامانه پدافندی که حدوداً ۱۱ سال قبل و بعد از دست رد طرف روسی برای واگذاری سامانه‌ای مشابه به ایران، ساختش در دستور کار قرار گرفت. حالا حدوداً یک‌دهه از آن روز می‌گذرد؛ از روزی که طرف مقابل به بهانه بعضی از تحریم‌های سازمان ملل از واگذاری سامانه پدافندی به ایران خودداری کرد، در حالی که امضای پای تعهدش خشک نشده بود. راهکار برونو رفت از این مشکل همان راهکار همیشگی بود؛ اتکای صرف به توان و دانش داخلی؛ اتکایی که باعث شد در روز ملی صنایع دفاعی، ریس‌جمهوری منتخب ملت ایران با اعتماد به نفس پشت تربیون قرار گیرد و با غرور و افتخار، یادآوری کند که نتیجه تلاش متخصصان ایرانی، یک سر و گردن از انواع خارجی بالاتر است. همچنین با غرور و افتخار پشت تربیون بایستد و برای طرف آمریکایی رجز بخواند. این غرور و افتخار بیش از آنکه یک احساس بومی و ملی در افتخار به ساخت یک کالا با بالاترین درجه پیچیدگی باشد، تابلو و راهنمای یک مسیر است؛ تابلویی که نشان می‌دهد راه بازشدن گره‌های مختلف سیاسی، اقتصادی و اجتماعی از کجا می‌گذرد؛ تابلویی که نشان می‌دهد اگر قرار باشد موانع رشد و پیشرفت از میان برداشته شوند، باید به کجا امید بست؛ تابلویی که نشان می‌دهد راه حل مشکلات ریز و درشت داخلی، همین جاست؛ درون همین خاک و توکل مردان و زنانش به تنها قدرت هستی و دست بر زانو زدن و یا علی گفت! باور داشتن به این مسیر، راهکار اصلی قطع ید بیگانه است.

## رژیم‌گان اقتصادی زیر آتش جست و جوی کلید در پاریس!

**کیهان:** کمتر از دو هفته به گام سوم کاهش تعهدات برجامی ایران باقی مانده است. تحولات اخیر نشان می‌دهد اروپایی‌ها قصدی برای انجام تحرکی جدی در راستای عمل به تعهدات خود در قبال ایران ندارند و سیاست ائتلاف وقت را در پیش گرفته‌اند. با این حال برخی نشانه‌ها حاکی است دولت آقای روحانی همچنان امیدوار است آبی از اروپا گرم شود. تماس‌های تلفنی طولانی رئیس‌جمهور با همتای فرانسوی خود و دیدار دیروز ظریف با ماکرون در فرانسه از جمله این نشانه‌ها هستند. ظریف پس از این دیدار گفت: «فرانسه پیشنهادهایی را ارائه کرده بود و پیشنهادهایی را ما ارائه کردیم درباره نحوه اجرای برنام و گام‌هایی که نیاز است طرفین بردارند».

در حالی که بیش از ۱۵ ماه از خروج رسمی آمریکا و عملی اروپا از برنام می‌گذرد، وزیر محترم امور خارجه کشورمان همچنان به دنبال نحوه اجرای برنام است و معتقد است: «پیشنهادهای ماکرون درباره برنام در مسیر درستی پیش می‌رود!» اقدامات و مواضع مقامات ارشد دولت نشان می‌دهد متأسفانه امید به سراب برنام، همچنان ذهن دولت «تدبیر و امید» را در اشغال خود دارد و آنان هنوز نتوانسته‌اند با واقعیت‌های صحنه، خود را تطبیق داده و برخوردي منطقی داشته باشند. در همین حال هفته گذشته علی شمخانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی در گفت‌وگو با یک رسانه آمریکایی، برنام را توافقی اشتباه دانست که نباید امضا می‌شد. موضوعی که به طرز قابل تأملی از سوی رسانه‌های حامی دولت سانسور شد و بی‌سروصدای از کنار آن گذشتند. دلایل متعدد و متنوعی برای اشتباه بودن امضای برنام وجود دارد. یکی از اصلی‌ترین این دلایل را می‌توان در اظهارات اخیر برایان هوک، رئیس «گروه اقدام علیه ایران» مشاهده کرد.

نماینده ویژه دولت ترامپ در امور ایران مدعی شده که تحریم‌ها «احتمالاً» ایران را به میز مذاکره برخواهند گرداند. هوک در مصاحبه‌ای، درباره سیاست موسوم به «کارزار فشار حداکثری علیه ایران» گفت: «ما تلاش می‌کنیم فشاری به ایران تحمیل کنیم که احتمالاً این کشور را پای میز مذاکره برخواهد گرداند. تحریم‌ها در گذشته کارگر افتاده‌اند، احتمالاً باز هم کارساز خواهند بود».

علت مهم و اصلی درباره اشتباه بودن برنام، در همین عبارت هوک نهفته است: «تحریم‌ها در گذشته کارگر افتاده‌اند»، پس «احتمالاً باز هم کارساز خواهند بود». بزرگ‌ترین اشکال توافق هسته‌ای همین بود که آمریکایی‌ها را به طمع انداخت. وقتی با فشار و تحریم می‌توان در حوزه هسته‌ای امتیازهای کلان گرفت، چرا نباید این ابزار را در سایر حوزه‌ها - توان نظامی و به‌طور مشخص موشکی، نفوذ منطقه‌ای و حتی مسائل داخلی ایران - بکار گرفت؟!



## حرف روز / بازی خطرناک!

**پایگاه بصیرت:** یکی از مختصات جریان مقاومت در مقطع کنونی تبدیل آن به یک شبکه به هم پیوسته و حساس در برابر تهدیدات پیش روست. یعنی اگر تهدیدی علیه بخشی از محور مقاومت عملیاتی شود، دیگر اصلاح آن در صدد عکس العمل بر می آیند؛ صحنه و میدان تحولات سوریه و مشارکت همه اضلاعی که نسبتی بین خود با محور مقاومت تعریف کرده اند، نشانه ای واضح از این واقعیت است که تفکر و جغرافیای مقاومت در منطقه از خصوصیاتی نظیر حساسیت به تهدید و ورزیدگی و هوشمندی در واکنش برخوردار است. پیشتر سید حسن نصرالله با تشریح این راهبرد، بیان کرده بود حمله به ایران، اعلان جنگ علیه محور مقاومت است.

در هفته های گذشته رژیم صهیونیستی آن گونه که سرانشان اعتراف کرده اند، پایگاه های حشد الشعبی عراق را مورد حمله پهپادی قرار داده اند و نتایجی هم به صراحت گفته است، ایران در عراق، یمن، سوریه و لبنان پایگاه نظامی احداث می کند و ما نیز در عراق و بسیاری دیگر از اماکن از جمله خاک سوریه، علیه آنها اقدام می کنیم! البته شواهد روش دیگری نیز وجود دارد که تأیید می کند، بازیگر اصلی حمله به مقرهای نظامی عراق، آمریکاست. پس از این حملات، حزب الله عراق در واکنش به حادثه اخیر پایگاه هواپی بلد این کشور تأکید کرد، در صورت تکرار حادثه مشابه اقدام عملی انجام خواهد داد؛ «نوری مالکی» رئیس ائتلاف دولت قانونی عراق نیز اعلام کرد، اگر رژیم صهیونیستی به هدف قرار دادن عراق ادامه دهد، این کشور به میدان جنگی تبدیل خواهد شد که بیش از یک کشور، از جمله ایران در آن شرکت خواهد کرد. در این میان، ظاهراً رژیم صهیونیستی قصد ندارد از حوادث و تاریخ عبرت بگیرد؛ حماقت آنها در حدی است که حتی حاضر نیستند از خود بپرسند، آغاز کدام جنگ و ورود به کدامین معركه برای آنها دستاورد و موفقیت داشته است. آیا می توان تصور کرد که رژیم صهیونیستی و آمریکا از سرزمین عراق و امنیت ایران اهمیت راهبردی دارد، جان سالم اصلاح مقاومت و به خصوص جمهوری اسلامی ایران اهمیت راهبردی دارد، هم از در ببرد و توان جنایت هایش را نپردازد؟ واقعیت آن است که در محور مقاومت به این اوصاف رژیم صهیونیستی اگر بخواهد به این گونه جنایت هایش ادامه دهد، قطعاً باید منتظر ناسخ کمنده مقاومت باشد که تا آمده ه حفا، نامام: خواهد کرد.

## آموزش تحلیل سیاسی / ورق برگشت (۱۰)

می نوشتنند که ایران اسلامی چون در مقابل آمریکا ایستاده است، پس قطعاً شکست می خورد و مجبور به عقب نشینی می شود. تحلیلهای مادی این را می گفت، این را نشان می داد. خیلی از روشن فکر نمایان ما که خود را اهل تحلیل سیاسی و زیر و رو کردن حوادث و استنتاج از حوادث می دانستند، اینجاور تحلیل می کردند. اما عکس شد؛ اسلام پیروز شد، جمهوری اسلامی پیروز شد، آمریکا مجبور به عقب نشینی شد.

۹۰/۸/۱۱

### کشف ساختاری جدید در «عصر جدید»

**خرسان:** فصل اول «عصر جدید» با موجی از احساسات، امیدها و واکنش هایی که برانگیخت به پایان رسید. «عصر جدید» گرچه خود آمده تا استعدادهای جوانان ایران را کشف و به جامعه عرضه کند اما خود این برنامه و این سبک از برنامه سازی مبتنی بر جذابیت، مردمی بودن، محتوا محوری و توجه به مفاهیم انسانی، بدون پا گذاشتن روی ارزش ها را باید دوره ای جدید در برنامه سازی صداوسیما دانست. دوره ای که نوید چسبندگی مخاطبان به «رسانه ملی» را می دهد؛ آن هم پس از برره ای که به هر دلیل به این جنبه کم توجهی شده بود.

در دوره ای که برنامه های پرمخاطبی چون «خندوانه»، «دورهمی»، «برنده باش» و امثالهم مبتنی بر «ستاره سازی» صرف رشد کرده بودند و بدون شک آسیب های رفتاری و گفتاری این ستاره ها که خواسته یا ناخواسته به الگوهایی برای جامعه تبدیل شده اند، دامن جامعه را می گیرد، «عصر جدید» در یک کار تیمی و گروهی، نه با تکیه بر «ستاره سازی» صرف، بلکه با تکیه بر کشف و رونمایی از استعدادهای بالقوه جوانان ایرانی، سبکی جدید را به نمایش گذاشت که می تواند موقفيتی بزرگ برای صداوسیما در دوره ای جدید باشد. برگزیده شدن و طلایبی شدن یک زن ایرانی در پایان فصل اول «عصر جدید» آن هم یک زن که هم «همسر» است، هم «مادر» است و هم «هنرمند»، باطل السحر سیاه نمایی های غربی درباره جایگاه زنان در جامعه ایرانی دارد. از منظر غربی ها و رسانه های معاند که در قالب جنگ نرم هر روز در حال تهاجم به ملت بزرگ ایران هستند، هیچ کدام از ویژگی هایی که فاطمه عبادی پور دارد، نباید کنار هم جمع شود! از منظر آن ها زنان در جامعه ایران جایگاهی ندارند، چه برسد به یک زن هنرمند که همسر و مادر هم باشند! عصر جدید اما با قالبی جذاب نشان داد که زن ایرانی چه جایگاهی نزد ملت ایران دارد. حتماً برای این برنامه هم می توان نقدهایی نوشت که در جای خود نوشته شده و خواهد شد اما در نگاه کلان، عصر جدید برنامه ای بود برای همه ایرانی ها در هر جایی که زندگی می کنند و با هر نژاد و استعدادی که دارند، برنامه ای که امیدهای فراوانی را در حوزه رسانه و تسلط بر ساختارهای جذاب برنامه سازی متناسب زنده کرده است و باید امیدوار بود با رفع نقدها و اشکالات، تبدیل به یک فرمول جذاب برای جذب مخاطب و ارائه محتوا در عصر جدید تلویزیون ایران شود.